

har fundet Sted, falkholder Varen, selv om han ikke netop er den, som selv har udført Korfalkning, ifalder han dog den samme Straf, som om han selv havde udført den. Ærede Medlemmer have spurgt mig, om der dog ikke er kommet noget nyt derved, at der staar: „uden at den særlige Bestaffenhed ved et paa samme anbragt indeligt og forstaaeligt Mærke eller paa anden Maade udtrykkelig er angivet.“ Redaktionelt kunde man maasse have noget mod Ordene: thi den Behandlingsmaade, der er Tale om, er bedragerist Eftergørelse, og man kunde da ikke skrive paa Varerne, at de vare bedragerist eftergjorte eller forfalskede. Meningen kan dog ikke være anden, end at Varer ikke maa sælges for andet, end hvad de ere; man maa f. Eks. ikke sælge Kaffe, der er tilsat med Løvetand, Citorie eller andre Blandingsstoffer, for ren Kaffe, og at dette skal være tillendegivet. Der kunde være Sværge-maal, om Lovforslaget fordrer, at det skal være tillendegivet ved et paa Varens Om-slag anbragt indeligt og forstaaeligt Mærke, og om det maa antages efter disse Ord at skulde gælde som Regel, som f. Eks. i Margarineloven, at den, som løber i Haandløb, uden at Varen er forsynet med Etikette, kan forlange, at den sælgende er pligtig til at lægge om Varen et Stykke Papir, hvorpaa det betegnes, hvad Varen er. En saadan Fordring kan jeg ikke se, at Lovforslaget stiller. Lovforslaget stiller kun efter min Formening den Fordring, at er Varen etiketteret, maa Etiketten ogsaa angive, hvad Varen virkelig er, og maa navnlig ikke angive den for ublandet, naar den er blandet som f. Eks. Kaffe. Dette gælder allerede efter den bestaaende Lov. En Etikette, som betegner en Vare for andet, end hvad den er, vil vige ligagtig Henstigt, men en saadan Etikette kan jeg ikke se forlanges her; thi det stiges i Lovforslaget, at det ogsaa paa anden Maade kan tillendegives, hvad Varerne ere, og det maa altsaa ogsaa kunne ske mundtlig. Jeg kan derfor ikke se bedre, end at, naar en i Haandløb f. Eks. sælger Kaffe tilsat med Løvetand, Citorie eller deslige, og han enten udtrykkelig tillendegiver, hvad det er, han sælger, eller leverer en Vare, som er forlangt, kan jeg ikke se rettere, end at en saadan Sælger maa være ængstelig efter dette Forslag. Jeg kan altsaa ikke se, at den Indsudsætning, som jeg har omtalt, og som er indført i Landsstinget, i Virkeligheden forandrer den bestaaende Lovgivning anderledes, end saaledes som i det hele disse Straffe ere blevne dette paa andre Omraader ved det foreliggende Lovforslag, og som det er lykkedes at opnaa Enighed

om. Jeg kan derfor ogsaa ganske slutte mig til Lovforslaget og haaber, at den Tid, som er givet til Undersøgelsen, vil bringe et positivt Resultat, hvad den ærede Ordfører ogsaa berørte, enten i den ene eller den anden Retning, saaledes at vi enten faa Sikkerhed for, at vi lide under Varesorfalkning, og at der derfor er Grund til at straffe ind paa anden Maade, end Lovgivningen nu hjemler, eller saaledes, at der ikke findes nogen af disse Forseelser, og at der derfor ikke vil blive nogen Grund til at straffe ind. Jeg lægger ogsaa Bøigten paa, at man opnaar Klarhed i saa Henseende.

Da ingen flere ønskede Ordet, var For-handlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tilleg C.) blev vedtaget enstemmig med 66 Stemmer.

Formanden (Høgsbrø): Det saaledes vedtagne Lovforslag vil nu blive at tilstille Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Enefte Behandling af Forslag til Lov om Tvangsauktioner m. m.

(Udvalgets Erklæring findes i Til-læg B.)

Udenfor Erklæringen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af Udvalgets Medlem Lauridsen:

Til § 33.

1) I 2det Stykke sættes Komma efter „erklæres“ og Ordene „og paa Forlangende Sikkerhed stilles for det ved Auktioner forebødte Tab“ udgaa.

Til § 38.

2) Som nyt Stykke tilføjes: „Udlægsbødet kan paategnes Udstriften af Auktionsforretningen eller udfærdiges særskilt, uden Brug af Stempel, og bortfalder Halvprocent-Afgiften“ hvad enten det udstedes til den paagældende Udlægs- eller Pant-haver eller til den, til hvem han har overdraget sin Ret til at erholde saadant Skøde“.